

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 09.03.2020թ.
թիվ 2010931470 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման
թողնելու մասին

<<12>> 05 2020թ. 7-13 5394

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս,
վերանայելով Արմեն Ֆլյանի **ՄԴ/18945-20** դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված
նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երեվան քաղաքի Կենտրոն վարչական շրջանի Ագաթանգեղոս փողոցի 7-րդ շենքի 204
բնակարանի բնակիչ Արմեն Ֆլյանը դիմումով խնդրել է վերանայել Ճանապարհային
ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2010931470 որոշումը՝ նշելով, որ իր
գործողություններում բացակայել է իրավախախտումը:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկները չեն կարող
վարչական տույժը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային
երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական
վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հադվածի 1-ին մասի համաձայն՝
վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը
հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը
պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները: Ըստ նույն հոդվածի 2-
րդ մասի՝ որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով
բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել Վարչական իրավախախտումների
վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված
ապացույցները:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի
251-րդ հոդվածի 1-ին մասով վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են
համարվում ցանկացած այն փաստական տվյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված
կարգով մարմինները (պաշտոնատար անձինք) հաստատում են վարչական իրավախախտման
առկայությունը կամ բացակայությունը, տվյալ անձի մեղավորությունը այն կատարելու մեջ և
գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ:

Նույն հոդվածի 2-րդ մասով այդ տվյալները հաստատվում են հետևյալ միջոցներով՝
վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրությամբ, վարչական
պատասխանատվության ենթարկվող անձի բացատրություններով, տուժողի, վկաների
ցուցմունքներով, փորձագետի եզրակացությամբ, իրեղեն ապացույցներով, իրեր և փաստաթղթեր
վերցնելու վերաբերյալ արձանագրությամբ, ինչպես նաև այլ փաստաթղթերով:

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների և պայմանների ցանկը հաստատելու մասին>> թիվ 28.06.2007թ. 955-Ն որոշման 18-րդ կետի համաձայն՝ լուսացույցի (բացի դարձափոխայինից) կամ կարգավորողի արգելող ազդանշանի դեպքում վարորդը պետք է կանգ առնի <<Կանգ-գիծ>> գծանշման (կամ 6.16՝ <<Կանգ գիծ>> նշանի) առջև, իսկ դրա բացակայության դեպքում՝ հատվող երթևեկի մասի, իսկ այլ վայրերում լուսացույցի կամ կարգավորողի առջև՝ խոչընդոտ չստեղծելով հետիտների համար:

Նույն որոշման 7-րդ կետի 5-րդ ենթակետի համաձայն՝ կարմիր ազդանշանը, այդ թվում նաև՝ թարթող, արգելում է երթևեկությունը (կարմիր ազդանշանի գործողության ավարտին մնացած ժամանակի մասին (վայրկյաններով) վարորդներին և հետիտներին տեղեկացնելու համար կարող են կիրառվել թվատախտակներ):

Իրավախախտման PIN անհատական ծածկագրի տակ զետեղված տեսանյութի դանդաղեցված և դրվագային ուսումնասիրությունն ակնհայտ է դարձնում այն փաստը, որ դիմումատուի արարքն արձանագրված խաչմերուկում առկա լուսացույցի վրա դիմումատուի <<Կանգ-գիծ>> գծանշումը հատելու պահին միացված է եղել լուսացույցի կարմիր արգելող ազդանշան: Այսպես՝ տեսանյութի 13:14:10-րդ վայրկյանին միանում է լուսացույցի կարմիր արգելող ազդանշանը, երբ դիմումատուի տրանսպորտային միջոցը գտնվում էր <<Կանգ-գիծ>> գծանշման առջև: Դիմումատուի տրանսպորտային միջոցը <<Կանգ-գիծ>> գծանշումը հատում է միայն տեսանյութի 13:14:11-րդ վայրկյանին, երբ դեռ շարունակվում էր միացված մնալ լուսացույցի կարմիր արգելող ազդանշանը:

Վերը նշված փաստերի վերլուծության արդյունքում դիմումատուի իրավախախտում կատարած լինելու փաստը կասկած չի հարուցում:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը՝ կտրուկ չարգելակելու և վթարային իրավիճակ չստեղծելու վերաբերյալ, ապա այն արժանահավատ համարել հնարավոր չէ հետևյալ պատճառաբանությամբ՝

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> թիվ 28.06.2007թ. 955-Ն որոշման 7-րդ կետի 2-րդ ենթակետի համաձայն՝ **կանաչ թարթող ազդանշանը թույլատրում է երթևեկությունը և տեղեկացնում, որ դրա գործողության ժամկետը լրանում է, և շուտով կմիանա արգելող ազդանշանը:** Ըստ նույն կետի 3-րդ ենթակետի՝ **դեղին ազդանշանն արգելում է երթևեկությունը (բացառությամբ կանոնների 19-րդ կետով նախատեսված դեպքի) և նախազգուշացնում ազդանշանի առաջիկա փոփոխման մասին:**

Վիճարկվող որոշման հիմքում դրված տեսանյութի ուսումնասիրությամբ պարզվել է, որ լուսացույցի կանաչ ազդանշանը սկսել է թարթել 13:14:04-րդ վայրկյանին, թարթելն ավարտել է 14:13:07-րդ վայրկյանին: Այդ ողջ ընթացքում դիմումատուին պատկանող ավտոմոբիլն անգամ չի հայտնվել տեսախցիկի տեսադաշտում, հետևաբար գտնվել է <<Կանգ-գիծ>> գծանշումից բավականին հեռավորության վրա:

14:13:08-րդ վայրկյանից միացել է լուսացույցի դեղին (արգելող) ազդանշանը և միայն այդ պահին տեսախցիկի տեսադաշտում հայտնվել է դիմումատուին պատկանող ավտոմոբիլը, սակայն՝ կրկին, <<Կանգ-գիծ>> գծանշումից բավականին հեռավորության վրա:

Երևան քաղաքի Մարզարյան-Բաշինջաղյանի փողոցների խաչմերուկի հատվածում առկա լուսացույցային օբյեկտները գտնվել են դիմումատուի տեսադաշտում:

Այսպիսով, վարչական վարույթի ընթացքում չի հիմնավորվել, որ ստեղծված իրավիճակում դիմումատուն՝ լուսացույցի արգելող ազդանշանին ենթարկվելու պարագայում, հարկադրված կլիներ կտրուկ արգելակել և վթարային իրավիճակ ստեղծել, քանի որ լուսացույցի կանաչ ազդանշանի թարթելու պահից (13:14:04), ինչը դիմումատուն տեսել էր, մինչև <<Կանգ-գիծ>> գծանշման հատելը (13:14:11), վերջինս ունեցել է բավականին ժամանակ և տարածություն ինչպես համապատասխան որոշում կայացնելու, այնպես էլ համապատասխան գործողություն կատարելու համար:

Փաստերի վերլուծության արդյունքում հերքվել է նաև դիմումատուի կողմից << կառավարության թիվ 955-Ն որոշման 19-րդ կետի դիսպոզիցիայի սահմաններում արարք կատարելու հանգամանքը, քանի որ վերջինս <<Կանգ-գիծ>> գծանշումը հատել է լուսացույցի ոչ թե դեղին արգելող, այլ կարմիր արգելող ազդանշանով:

<< կառավարության թիվ 955-Ն որոշման 19-րդ կետի համաձայն՝ դեղին ազդանշանը միանալու կամ կարգավորողը ձեռքը բարձրացնելու դեպքում այն վարորդները, որոնք հնարավորություն չունեն առանց կտրուկ արգելակելու կանգնել կանոնների 18-րդ կետում նշված տեղերում, կարող են շարունակել երթևեկությունը:

Վերոգրյալի հիման վրա գտնում եմ, որ դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ **անզգուշությամբ**, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարում է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցում է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարում, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցում է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ունեցվող հակաիրավական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգուշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից (իրավախախտում թույլ տվող անձը) նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիսպոզիցիայով նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 09.03.2020թ. թիվ 2010931470 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Արմեն Ֆլյանին:

Ե. Կարապետյան
Ե. Կարապետյան

Կատարող՝ Ա. Հարությունյան
հեռ. (011) 54-47-83